

Gospodina

O furnică duce-n spate
Un grăunte jumătate.
— Încotro fugi, surioară?
— Ia mă duc și eu la moară!

Și-s grăbită, și-s grăbită,
Că mi-i casa negrijită,
Și mi-s rufele la soare,
Și copiii cer mîncare.

Nu, la noi
În mușuroi,
Nu e timp pentru zăbavă,
Că de n-am fi de ispravă,
Ar fi vai și-amar de noi!

de Otilia Cazimir

Nu vă jucați cu chibriturile!

Lenuța se joacă cu păpușa. Îi face de mîncare. Așază cratițele pe aragaz ca mămica. Taie cîteva frunze și le pune în cratiță. Face mîncare de fasole! Umple cratița cu apă.

Se duce în bucătărie și ia pe furiș cutia cu chibrituri. Deschide cutia. Scoate un băț de chibrit. Cum face mămica? Aprinde chibritul. Flacăra îi ajunge la degete. Scapă chibritul din mîna. Chibritul cade pe rochița păpușii. Rochița ia foc.

— Ajutor, mămico!

Mama sare repede.

— Ce-ai făcut?

Ea stinge focul.

— Să nu te mai joci cu focul!

Dacă nu eram acasă puteai să iei foc și tu, și întreaga casă.

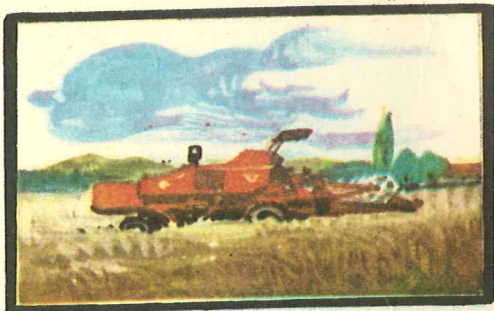
Tatăl meu

— Tatăl meu zidește case,
Cocoțat pe schele.
El cu fruntea lui ajunge
Pînă sus la stele.

— Tatăl meu coboară-n
mină,
Ca să smulgă fierul,
Dar pe seară, mult îi
place
Să privească cerul.

— Tatăl meu dă țării pîine,
E pe cîmpuri vara,
Are mari oștiri de grîne
Cît se-ntinde țara.

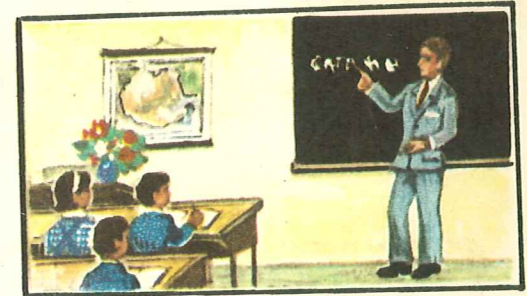
— Tata străjuie-n uzine
Marile cuptoare;
Fierbe-n vatră, cu oțelul,
Bulgării de soare.

— Alb halat îmbracă tata
În spital cînd vine.
Spune-i numai ce te doare,
El te face bine!

— Tata ne deschide-n școală
Cel dintîi caietul.
El ne-nvață socotitul,
El, și alfabetul.

Eu cresc mare lîngă tata
Și-nvăț carte bine,
Ca părinții mei să fie
Mîndri și de mine!